

Af Udvalget.

at § 12 bliver sidste Sætning af § 6.

at § 13 bliver første Sætning af § 59.

at §§ 14 og 16 sammendrages til een Paragraph.

at §§ 17, 18 og 19 sammendrages til een Paragraph.

at §§ 20 og 21 sammendrages til een Paragraph.

at §§ 24, 25, 26 og 27 sammendrages til een Paragraph.

at §§ 33, 34, 35, 36 og 37 sammendrages til een Paragraph.

at som Følge deraf i § 37 Ordene „de i § 33—36“ sættes: „de ovenfor“

at §§ 38 og 39 bytte Plads.

at §§ 40 og 41 sammendrages til een Paragraph.

at §§ 47 og 48 bytte Plads.

at § 59 bytter Plads med § 44.

at §§ 65 og 66 sammendrages til een Paragraph.

at §§ 67 og 68 bytte Plads og sammendrages til een Paragraph.

Af Grooss:

ad § 23.

At: „b) den skal overalt række 6 Tommer op over Taget.“ bortfalder.

Som Følge heraf forandres de paafølgende „c“ og „d“ til respective „h“ og „e“

Ordføreren (Lehmann): Det maa da for det Første være mig tilladt med Hensyn til det Supplement af Indstillinger, som Udvalget har gjort, aldeles at henstille til den høitærede Formands Afgjørelse, hvorvidt Afstemning over dem skal finde Sted eller ikke; Udvalgets Anskuelse er, at de kun maae betragtes som uvæsentlige, som rene Redactions-spørgsmaal af en meget underordnet Natur, hvorved man kun har troet at kunne tilvelebringe en noget bedre Bygning og større Overskuelighed af Loven, idet disse væsentlig gaae ud paa, at flere sammenhørende Paragrapher, der omhandle en og samme Gjenstand, og for hvilke man egentlig ikke kan angive nogen egentlig stærk Delingsgrund, slaaes sammen til enkelte §§, fordi der derved vil blive opnaaet, hvad der ved et saa omfattende Lovforslag ingenlunde er ligegyldigt, at enhver § kommer til at omhandle en selvstændig Materie, som det f. Ex. vilde være meget let, naar man vilde gjøre det, at give en særskilt Overskrift. Udvalget betragter som sagt disse Supplementindstillinger som Redaktionsbemærkninger og skal derfor henstille til den høitærede Formand, hvorvidt det vil være nødvendigt at gjøre dem til Gjenstand for særlig Afstemning, eller hvorvidt de kunne vedtages uden en saadan, naar Ingen har Noget derimod at erindre. Hvad nu selve §§ angaae, da skal jeg tillade mig kortelig at motivere dem, idet Udvalget har troet ikke at burde indlade sig paa nogen skriftlig Motivering af de enkelte Bestemmelser, hvorved Betænkningen let vilde være voxet op til en lille Bog, og den hele Forhandling her i Thinget være bleven temmelig indholdsløs.